శరీరం

రాత్రంతా అతను తనను కుమ్మిన తీరు చూస్తే, ఆ మనిషి మీద అసహ్యం పుట్టుకొచ్చింది వల్లికి. ఎలా ఈ మనిషితో జీవితాంతం కాపురం చెయ్యడం అని కూడా భయం వేసింది. మగవాళ్ళకి ఆడవాళ్లని అందమైన శరీరాలుగా తప్ప మరొకలా చూడరుగాక చూడరని నిర్ధారణయిపోయింది. పెళ్ళయి పదేళ్ళయినా మనిషికి అంత పిచ్చి కామం ఏమిటో బోధపడలేదు.

పుష్పవల్లిది గుంటూరు. ఇంటర్మీడియెట్ పోయింది. డిగ్రీలో కొన్ని సబ్జెక్టులు తప్పిందని చదువు మాన్పించేసి, పెళ్ళి చేసేశారు. కేవలం పుష్పవల్లి సౌందర్యాన్ని చూసే, కట్నం తక్కువైనా పెళ్ళిచేసుకున్నాడు మోహనరావు.

అయిదున్నరడుగుల ఎత్తు, బంగారు ఛాయ, ఆకర్షణీయమైన సౌష్టవమైన శరీరం. కింద పెదవి పక్క గడ్డం మీద తేనె రంగులో చిన్న పుట్టుమచ్చ. పిరుదులు దాటే చక్కని జుట్టు. పెళ్ళిచూపుల్లోనే వల్లిని చూసి మతిపోయింది మోహనరావుకి. వెంటనే ఒప్పేసుకున్నాడు.

మొదటి రాత్రే వల్లిలోని ప్రతిభాగం చూస్తూ వర్ణించడం ప్రారంభించాడు. ఆ రింగులు తిరిగిన ముంగురులు. అంటూ మొదలుపెట్టి, ప్రాచీన ప్రబంధకవిలా ఒక్క సెంటీమీటరు కూడా వదలకుండా వర్ణించి, ముద్దుల మీద ముద్దులు పెట్టుకుంటూ వెర్రి తమకంతో కమ్ముకున్నాడు. ఏమిటో ఈ మనిషి- అనుకుంది ఆనాడే.

తన క్లాస్‌మేట్ మోహిని అందంగా ఉండదు. పొట్టి, నలుపు, పిలక జుట్టు. కళ్ళకి షార్ట్‌సైట్ అద్దాలు. కుడికాలు మడమ కొంచెం వంకర. నట్టుతూ నడుస్తుంది. మోహినీ, వల్లీ ఒకే బెంచీమీద కూచునేవారు. తాను అందంగా లేనందుకు మోహిని పాపం ఎంత బాధపడేదో ! స్టూడెంట్లలో కేవలం వల్లికోసమే క్లాసుకు వచ్చేవాళ్ళు ఎక్కువ. తనని తినేసేట్టు చూస్తుంటే, కంపరం కలిగేది. ఏ పాలకోవానో జిలేబీనో, లడ్డూనో నోరూరుతూ చూసినట్టు చూసేవాళ్ళు. రెప్పవేసేవారు కారు. పక్కనే ఉన్న మోహినిని పట్టించుకునేవారు కాదు. తను ఒక రుచికరమైన తినే వస్తువుతో సమానం గావును - అని అప్పట్లోనే అనిపించింది వల్లికి. ఎప్పుడు పక్క మీద కొస్తుందా ఆకలి తీరా అనుభవిద్దామా అనే చూస్తున్నట్టు కనిపించేవి మోహనరావు చూపులు వల్లికి. ఇంట్లోకి రాని ఆ మూడు రోజులూ గిలగిలలాడిపోతాడు. ఉమ్మడిలో ఉన్నప్పుడు దూరంగానే ఉండేది. ఉద్యోగం వచ్చి విడిగా వుండటం ప్రారంభించాక ఇంట్లోకి వచ్చేస్తుంది. ఇప్పుడు - ఆ రోజుల్లో కూడా ఆ ఒక్కపని తన మిగతా అన్నీ మామూలే. వేరుగా ఓమూల కూచుందాం అంటే అది మరీఘోరం. కూచుంటే ఇంటెడు చాకిరీ చేసి దిక్కేదీ ? మళ్ళీ కాఫీ పెట్టుకోవడం కూడా రాదు మనిషికి ఎటు చూసినా బాధే.

ముందుగా కొడుకు పుట్టాడు. వాడికి ఆరునెలలు నిండకుండానే మళ్ళీ నెల తప్పింది. పుట్టింటికి వెళ్ళి, కాన్పు తరువాత ఫామిలీ ప్లానింగ్ ఆపరేషన్ చేయించుకుని సుమారు రెండు నెలలు అక్కడే

ఉండిపోయింది. ఆ రెండునెలల్లోనూ పెద్ద ప్రేమ కారిపోతున్నట్టు రెండుసార్లు వచ్చి వెళ్లాడు. పుట్టింట్లోవుంది కనక కుదరలేదు గాని, లేకపోతే పక్కమీదికి లాలేవాడే.

"మోడర్న్ మెడిసిన్ బాగా ఎడ్వాన్సయింది. నీవన్నీ పాతకాలం మాటలు, చక్కగా ఖరీదయిన మందులు ప్రికాషన్స్ తీసుకుంటూ లైఫ్ ఎన్‌జాయ్ చెయ్యొచ్చు" అని మొదలుపెట్టాడొకరోజు

తను పడనిచ్చింది కాదు.

"పుట్టింట్లో వున్నావు కదా - నీకు స్థానబలం ఎక్కువ - నా మాట వినువు" అని విసుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

చవగ్గా ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్స్‌లో వచ్చిందని కొత్తగా తయారవుతున్న అపార్ట్‌మెంట్స్‌లో ఒక ఫ్లాట్ కొన్నాడు - కాని అది ఆఫీసుకు చాలా దూరం. రెండు సిటీబస్సులు మారాలి. కనుక హాట్‌పాక్ పట్టుకుని తొమ్మిదికే బయల్దేరతాడు. సాయంత్రం వచ్చేసరికి ఆరవుతుంది.

లోకం దృష్టిలో చూస్తే మోహనరావు చాలా మంచివాడు. సిగరెట్లు తాగడు. వక్కపొడి కూడా వేసుకోడు. పేకాట ఆడడు. మందుపార్టీలకి ఎప్పుడో గాని వెళ్లడు. చాలా అరుదు. డబ్బు దుబారా చెయ్యడు. వల్లిని కూడా ఒక్కపైసా ముట్టుకోనివ్వడు. రుచికరమైన భోజనం, భార్య. సుఖనిద్ర. ఇంతే.

ఉదయం ఏడు గంటలకు ముందులేచే అలవాటు లేదు. అదొక్కటే నా ప్రాణానికి తెరిపి అనుకుంటుంది వల్లి. చీకట్నే లేచి కాసేపు పోర్టికోలో ఉదయ సౌరభం అనుభవిస్తూ కాఫీ తాగుతూ పేపరు తిరగేస్తుంది. ఒకోరోజు పై అంతస్తు మీదికి వెళ్లి అటు ఇటూ నడుస్తూ - అందమైన ప్రకృతినీ, ఉదయకాంతినీ మైమరిచి చూస్తుంది.

మే నెల. ఉక్కబోస్తోంది. రాత్రి పన్నెండు కావస్తోంది. అలిసిపోయి, అప్పుడే పడుకున్నాడు మోహనరావు. కాస్త జరిగి అటు పక్కకి తిరిగి పడుకుంది వల్లి. కరెంటు పోయింది. గాలి ఆడటం లేదని జాకెట్టు గుండీలు తీసేసింది. కరెంటు త్వరలోనే వచ్చింది. నిద్ర పట్టేసింది. తెల్లవారుజామున నాలుగయి ఉంటుంది. మెలుకువొచ్చేసింది. ఊరికే ఆటలాడుతున్నాడు, జాకెట్టుగుండెలు తీసేసింది కదూ ఉక్కపోస్తోందని ఆ రెండింటితో ఆట చంటి పిల్లాడిలాగ, చంటి పిల్లాడన్నా నయమే పాలు తాగడం పూర్తయితే వదిలేస్తాడు. ఈ వ్యహారం అలాక్కాదు కదా. - అసహ్యం - కోపం.

ఆ బాధపడలేక లేచిపోయింది పక్కమీంచి. కాసేపు గునిసి మళ్ళీ గురక ప్రారంభించాడు. వల్లికి కళ్ళు మండిపోతున్నాయి, నిద్ర సరిగాలేక. కుర్చీలోనే కాసేపు కునికి - లేచి పనులు ప్రారంభించింది.

నువ్వు నడుస్తుంటే వెనక మంచి ఆ షేపులు ఎంతో బావుంటాయంటాడు. తలంటి పోసుకుంటే ఏమి కేశసంపద అని జుట్టుతో ఆడుకుంటాడు.

వంట చేస్తుంటే - వెనకనుంచి మెడవొంపులో చెవికింద ముద్దులు పెట్టుకుంటాడు.

ఒకసారి అలాచేస్తే, చెయ్యి కాలింది. గరిటతో నెత్తిమీద ఒక్కటి పెట్టాలనిపించింది.

స్నానంచేసి రాగానే - అబ్బా ఎంత తాజాగా వున్నావు ఏదీ ఒక్క ముద్దు - అంటాడు.

అంత మదపిచ్చి ఏమిటి మగాళ్ళకి ? తన మొగుడేనా లేక అందరూ అంతేనా ? ఈ మధ్య పొత్తి కడుపులో నొప్పి ప్రారంభమయింది. మెన్సెస్‌కి ముందు మూడు రోజులూ చాలా బాధగా ఉంటుంది.

అందువల్ల తనకే బాధ గనక లేడీ డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాడు. మందు వాడుతున్నారు.

కొత్తగా హీరోహోండా బండి కొన్నాడు. లోన్ శాంక్షనయిందట. ఇప్పుడు ఆలస్యంగా తొమ్మిదిన్నరకి బయలుదేరుతున్నాడు. సాయంత్రం అయిదున్నరా అయిదూ నలభైకల్లా ఇంటి దగ్గరుంటున్నాడు. అతని తత్వం ఎంత ఆలోచించినా అర్థం కావటంలేదు.

వొద్దు - వొద్దు నాకు నొప్పిగా ఉంది. ప్లీజ్ వొదలండి. మీకు దణ్ణం పెడతాను - ప్లీజ్ - ఒకసారి అయ్యిందిగా ఒక చాలు పడుకోండి అని ఎంత బ్రతమాలినా వదలడు.

"ఒక్కసారేనా ? అని గారం చేస్తాడు. తనకి వళ్ళు మండిపోతుంది. ఆ గారం చూస్తుంటే.

ఎలా ఈ మనిషితో వేగడం ? పెళ్ళయిన కొత్తలో సినీమాల్లో హీరోయిన్లని చూసి నువ్వూ అలా బొడ్డుకిందికి చీర కట్టుకో - లోనెక్ జాకెట్ వేసుకో - బ్రా తోనూ డ్రాయర్‌తోనూ నిన్ను చూడాలని ఉంది - షర్టూపేంటూ వేసుకో - అని చంపేసేడు. మరీ బలవంత పెడితే ఒకసారి షర్టూ, పాంటూ వేసుకుంది. సూపర్బ్ - అని దగ్గరికి లాక్కున్నాడు. చీరతో కుదిరినంత సులభంగా పాంటుతో కుదరలేదు. ఛీఛీ సంసార స్త్రీలకి చీరలే అందం అన్నాడు. ఆడవాళ్ళ చీర కట్టు వెనక గల రహస్యం - మగబుద్ధి అప్పుడు తెలిసింది. ఇలా లాగితే వచ్చేస్తుంది. చీర ప్యాంటూ, షర్టూ అలాకాదుగా.

ఈ మధ్య ఆడపిల్లలు పంజాబీ డ్రెస్సు వేసుకుంటుంటే చిరాకు పడిపోతున్నాడు మోహనరావు. "పయిట గాలికి ఎగిరినపుడు గుండె పొంగులు కనపడవుగా, సన్నని లేతనడుం, బొడ్డూకనిపించవుగా - అదేగా మీ బాధ" అని మోహం మీద కొట్టినట్టు మాట్లాడింది.

తల్లికి సీరియస్‌గా ఉందని దొంగ టెలిగ్రాం తెప్పించుకొని హఠార్తుగా పిల్లల్ని తీసుకుని పుట్టింటికి వచ్చేసింది. మర్నాడు పరిగెత్తుకొస్తాడని ముందుగానే ఊహించి, అత్తగారు తల దువ్వుకోకుండా మాసిన చీర కట్టుకుని, తలకి ఇంత పట్టు పెట్టుకొని, మంచంమీద పడుకుంది. మనిషి రావడం గేటు దగ్గర్నించే చూసి - మూలగడం ప్రారంభించింది.

"ఎంత సీరియస్ చేసింది నాయనా - అమ్మా - చచ్చిపోతాను గావుననుకున్నాను. ఇదిగో - పొద్దున్నే ఆస్పత్రినించి వచ్చాను. అదేం దిక్కుమాలిన రోగమో అమ్మా - ఎన్ని మందులు వాడినా ...." అని మొదలుపెట్టింది. వెంటనే అందుకుని మామగారు కూడా కాస్త నిమ్మళించేవరకూ వల్లి ఇక్కడే ఉంటుంది. తగ్గగానే పంపించేస్తాను. ఏమీ అనుకోకు బాబూ అన్నాడు.

"తగ్గగానే అంటే ఎన్నాళ్లకి తగ్గుతుంది ? నెల్లాళ్ల వరకూ తగ్గకపోతే అంతవరకూ పంపరా ?" అని అడుగుదామనుకున్నాడు మోహనరావు.

" ఎన్నాళ్ళలో పంపిస్తారు ?" అన్నాడు అదోకలా మొహం పెట్టి.

"ఎప్పుడు తగ్గుతుందో నాకు మాత్రం ఏం తెలుసు ? తగ్గాలనే కదూ కోరుకుంటాను నేను కూడానూ" అన్నది అత్తగారు తలపట్టుకుని.

"సరే - త్వరగా పంపించేయ్యండి" అంటూ తలవంచుకుని, చుట్టూ చేరిన పిల్లల్నయినా ఎత్తుకోకుండా వెళ్లిపోయాడు. నాలుగురోజులనుకున్నది, పదిరోజు లుండిపోయింది. ఇక -పదకొండో రోజు బయలుదేరింది. ఈ పదిరోజులూ హోటల్లో తిన్నాడు. రోజుకో సినీమా చూశాడు. ఇన్నాళ్ళూ కాగిపోయి ఉన్నాడేమో ఆ రాత్రి వల్లిని పట్టుకుని పీక్కుతినేశాడు. నీరసం వచ్చేసింది వల్లికి.

సాయంత్రం నాలుగ్గంటలప్పుడు పక్క ఫ్లాట్‌లోకి వెళ్లింది. పక్కింటి నిర్మల స్నేహితురాలు జయ వచ్చింది. జయ ఫెమినిస్టు . రాబోయే మార్చి 8, మహిళా దినోత్సవం సందర్భంగా జరిగే కార్యక్రమానికి విరాళాలు వసూలు చెయ్యడానికి "మహిళా మార్గం పత్రిక చందాలు వసూలు చెయ్యడానికి వచ్చింది. వల్లి జయ నోటంట స్త్రీల సమస్య గురించి విని, మెల్లిగా ధైర్యం చేసి సిగ్గుపడుతూ జంకుతూ తన సమస్య చెప్పింది. జయ - స్త్రీ శరీరం రాజకీయాల గురించి చెప్పింది. స్త్రీ సౌందర్యం ఇనుమడింపజేసే వంకతో ఎలా కోట్ల వ్యాపారం జరుగుతుందో చెప్పింది. ఎంత సౌందర్యం వుంటే స్త్రీని అంత చక్కగా అనుభవించవచ్చును గనుక, ఈ సౌందర్య సాధనాల పరిశ్రమ ఇంత పెద్దఎత్తున అభివృద్ధి పొందుతున్నదని చెప్పింది. స్త్రీ శరీరంపై పురుషాధిపత్యానికీ, దోపిడీకీ ఇవన్నీ సాధనాలని చెప్పింది. కొన్ని నిషేధించిన మందుల్నీ, పద్ధతులనీ స్త్రీలపై ఎలా ప్రయోగిస్తున్నారో చెప్పింది.

ఇద్దరు స్త్రీ పురుషుల మధ్య ఇష్టానికి పరాకాష్ట శృంగారం. కాని అదొక పిచ్చిగా వెర్రిగా జరగడం, పైగా స్త్రీ ఇష్టపడకుండా జడగడం చాలా బాధాకరం. దాన్ని తప్పక అడ్డుకోవాలి - అని కూడా చెప్పింది. గర్భధారణ, పిల్లల పెంపకం, కుటుంబ నియంత్రణ, ఆర్థిక భద్రత విడాకులు, విద్యాలయాల్లో, ఉద్యోగాల్లో స్త్రీలకు రిజర్వేషన్లు రాజకీయాల్లో స్త్రీలు, స్త్రీలను అణస్తున్న వివిధ మతాలు - ఇలా చాలాచాలా సంగతులు చెప్పింది. ఒక కొత్త ప్రపంచంలో అడుగు పెట్టినట్టనిపించింది వల్లికి. తనకివేం తెలీవు. తెలియనిస్తే కదా.

"మహిళా మార్గం" పాత సంచికలు తీసుకుని, ఒక సంవత్సర చందా కట్టింది. రెండు కథల పుస్తకాలు కూడా తీసుకుని డబ్బులిచ్చేసి గబగబా తన ఫ్లాట్‌లోకి వచ్చేసింది. మోహనరావు వచ్చేవేళయింది ఇంట్లో కనపడకపోతే చిందులేస్తాడు. మళ్ళీ నవ్వుకుంది. ఆ మాత్రం పక్కవాటాలోకి వెళ్ళానని చెప్పలేనిది మొగుణ్ణి ఎలా అదుపులో పెట్టుకోగలుగుతుంది ? గట్టిగా సమాధానం చెప్పడం నేర్చుకోవాలి అనుకుంది.

వచ్చాడు. వస్తూనే "అలా సరదాగ" సినీమాకెళదామా ?" అన్నాడు.

"ఇంకా వంట చెయ్యలేదా ? పోన్లే.... ఎంతసేపూ..... పోనీ అట్నించి వచ్చి వండుకోవచ్చు. దారిలో టిఫిన్ చేద్దాం"

"వద్దండీ ... నాకు తలనెప్పిగా ఉంది. మరోసారి ఎప్పుడైనా వెళ్లాం.

"నువ్వెప్పుడూ అంతే. నా ఉత్సాహం అంతా పాడుచేశావు ఇంకా నయం టిక్కెట్లు తెచ్చేశాను కాదు.

టీ తాగి స్నానం చేసి బట్టలు మార్చుకుని కూచున్నాడు. సినీమా పత్రికలు తిరగేస్తూ ఆ పక్కనే వున్న మహిళా మార్గం పత్రికలూ, కథల పుస్తకాలూ చూశాడు.

"ఇవెక్కడనీ ?"

"కొన్నాను"

"డబ్బులు ?"

"నేను పొదుపుచేసి దాసుకున్న డబ్బులు పెట్టికొన్నాను."

"నువ్వు పొదుపు చేసినా అవి నా డబ్బులే కదా. నువ్వేమన్నా సంపాదిస్తున్నావా ?

"మరో ఖర్చులేవో తగ్గించి నేను సరిపెట్టుకుంటాల్లెండి. ఎందుకా మాటలన్నీ..." కొంచెం సేపు పుస్తకాలు తిరగేసి అక్కడో వాక్యం, ఇక్కడో వాక్యం చదివాడు.

"ఛీఛీ ఇవేం పుస్తకాలు. స్త్రీ పురుష సంబంధాలు - గర్భధారణ - విడాకులు పైగా బొమ్మలు కూడానూ, బూతు పుస్తకాలూ, సెక్స్ పుస్తకాల్లా ఉన్నాయి. ఒక పత్రికలో గర్భధారణ సమయంలో తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తల గురించి సచిత్ర వ్యాసం ఉంది. అది చూశాడు గావును. గుడ్డలిప్పుకున్న బ్లూ ఫిల్మ్ బొమ్మలున్న పుస్తకాల కంటే, సినీ ప్రపంచపు పుకార్ల కథలున్న పత్రికల కంటే బూతు పుస్తకాలా ఇవీ ? - అనుకుంది. విసుక్కుంటూ అక్కడ పడేసి లేచాడు. ఆ రాత్రి స్పష్టంగా చెప్పేసింది వల్లి. ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు పక్కలోకి రమ్మని గొడవ చెయ్యొద్దని.

"ఏమిటి నీ ఉద్దేశం ? భార్య భర్తకి సుఖం ఇవ్వడం తప్పా ?"

"తప్పని నేననలేదు. మీ వైఖరి కాస్త మార్చుకోవాలి. మరీ అంత అతి పనికిరాదు"

"ఏమిటి నా వైఖరి మార్చుకునేది ? నేనేం నిన్నుకాని పన్లు చెయ్యమనలేదే - కొందరు ఇంట్లోనే మందు పార్టీలు పెట్టుకుంటారు. బ్లూ ఫిల్మ్‌లు వేసుకుంటారు - మరికొందరు....."

అసహ్యంతో తల తిరిగిపోయింది ఆ మాటలు వింటుంటే, జంతువులు కూడా ఆ బ్లూ ఫిల్మ్‌ల్లో చూపించినట్టు అంతలా ప్రవర్తించవు. అంతలా ప్రవర్తించవు - అయినా చాలా ఓర్పుగా మాట్లాడింది.

"అది కాదు, నన్ను కేవలం శరీర సుఖం ఇచ్చే మనిషిలాకాక, ఒక స్నేహితురాలిగా, బాధ్యతలు గల సహచరిగా చూడండి"

"ఇప్పుడు నీకేం తక్కువ ? కావలసిన చీరలు, సినిమాలు...."

"అని కాదు నేననేది -" అంటూ ఓర్పుగా మనసులోని మాటల్ని చెప్పింది. ఎంత ఓర్పుగా చెప్పినా అంతకంతకీ రెచ్చిపోతున్నాడు గానీ తగ్గడంలేదు. రాత్రి ఒంటిగంటవుతుంది. వాదం తెగలేదు.

"ఛీఛీ - ఇలా అయితే నీకు విడాకులిచ్చేసి ఇంకోళ్ళని చేసుకుంటాను" అంత మాటా అనేశాడు ! ఆ ఇంకోళ్ళని చేసుకున్నా వాళ్ళనీ ఇలాగే బాధపెడతాడు సరే, తరవాత సంగతి చూడొచ్చని తెగించి -

"సరే ఇచ్చెయ్యండి ప్రాణం సుఖంగా ఉంటుంది. ఎలాగో నన్ను నేను పోషించుకోక పోలేను" అంది.

కాస్త జంకాడు. వల్లి మొహంలో కోపం, తెగింపు కనపడ్డాయి. ప్రసన్నత, చిరునవ్వు లేదు. తగ్గాడు. కాస్సేపటికి మాట మార్చాడు.

"ఈ మాత్రానికే విడాకులు తీసుకోవాలా. ఏదో ఆవేశంలో అన్నానే అనుకో" అన్నాడు నవ్వు మొహం పెట్టి.

వల్లి ఇంకా కోపంగా చూస్తూ, "రోజూ పక్కమీద నన్నిలాగే కాల్చుకు తినే పక్షంలో, మీరు కాదు, నేను విడాకుల కోసం ప్రయత్నిస్తాను. ఈ బాధ అనుభవించేవాళ్ళకి గాని తెలీదు" అన్నది చాలా సీరియస్‌గా.

దెబ్బతిన్నట్టు చూశాడు. మొత్తబడినట్టు మొహం పట్టాడు. అది తాత్కాలికం అని వల్లికి బాగా తెలుసు.

"సుమారు పదేళ్ళు సుఖసంసారం అనుభవించాం కదా. ఇక చాలు జీవితానికి" అన్నది చాలా విసుగ్గా, చిరాగ్గా.

మళ్ళీ మాటామాటా పెరిగింది. మీది మీదికి వచ్చాడు. కొడతాడేమోననుకుంది. కొట్టడు. కొడితే తను బిగిసిపోయి దగ్గరికి రానివ్వదని తెలుసు. చీఛీ ఇలాంటి తగువు ఏ భార్యాభర్త మధ్యనన్నా వస్తుందా ? మనసంతా అసహ్యంగా తయారయింది వల్లికి. ఆ అరుపులకి చంటిది లేచి ఏడవడం ప్రారంభించింది. లేచి ఎత్తుకోడు. తనే లేచి భుజం మీద వేసుకుని అటూ ఇటూ తిప్పి పడుకోబెట్టింది.

"రెండు పుస్తకాలు కొనుక్కుంటే ఎందుకూ అని రీజనింగ్ తీసిన మీరు ఎన్నడైనా నా వ్యక్తిత్వాన్ని గౌరవించారా ? కనీసం గుర్తించారా ? ఆఖరికి వంటలు కూడా అన్నీ మీకు వచ్చినట్టే వండాలి. మీకు నచ్చిన చీరలే కట్టుకోవాలి. నాకూ ఇష్టాయిష్టాలుంటాయని గుర్తించారా ? ఎంతసేపూ మనిషి కనిపిస్తే చాలు సెక్స్ - సెక్స్. ఇంకా కీలక సమస్యలు జీవితంలో రానేలేదు. పిల్లలు చిన్న వాళ్ళు రేపు ఏదన్నా సమస్య వస్తే మీరు నా మాట వింటారా ? ఇదుగోండి స్పష్టంగా చెబుతున్నాను. మీ వైఖరిలలో మార్పు రాకపోతే, నేను నిజంగానే విడాకులు తీసుకుంటాను. నాలుగు ట్యూషన్లు చెప్పుకుని, లేదా జాకెట్లు లంగాలు కుట్టుకుని నన్ను నేను పోషించుకుంటాను. నాకూ ఒక అక్షరం ముక్క వచ్చు. కుట్టుమిషను పనీ వచ్చు. నన్నొక అందమైన శరీరంలా కాకుండా వ్యక్తిత్వం వున్న మనిషిలా చూడండి. మంచి స్నేహితుల్లా ఉందాం. ఒకరినొకరం గౌరవించుకుందాం. మన్నించుకుందాం. నేను చెప్పదల్చుకున్నది చెప్పాను. ఏదయినా మీ చేతుల్లోనే ఉంది." గుక్కతిప్పుకోకుండా మనసులో ఉన్నదంతా చెప్పేసింది వల్లి.

మోహనరావు నిశ్చేష్టుడయిపోయాడు. తనకు అంతులేని సౌఖ్యాలందించిన అపూర్వశృంగారరాశి, వల్లి ఇలా మాట్లాడగలదని కలలో, కూడా అనుకోలేదు. ఏం పట్టుకుంది ? ఇలా మారిపోయిందేమిటి ?

రచన : 1 - 12 - 97

ప్రచురణ : ఆంధ్రభూమి ఆదివారం అనుబంధం 29 - 3 - 1998